

Com (a)

El conjunt *com a*, usat amb un valor equivalent a *en qualitat de*, en frases com és ara *com a president de la societat, com a amic, com a pintor, com a alcalde de la ciutat*, etc., es redueix a *com* davant els articles i els demostratius. Diem, així, *Es tingut com a autor de llibres molt importants, però Es tingut com l'autor d'aquest llibre*. Anàlogicament, *Es considerat com a enemic però Es considerat com un gran músic, El recorden com a persona molt agradable però El recorden com aquell que en va fer una de grossa*. Aquest fet, força divulgat i conegut, indueix algú a l'eliminació sistemàtica de la preposició *a* entre el mot *com* i qualsevol article o demostratiu. Però és, creiem, força clar que determinades construccions comporten necessàriament aquesta coincidència de mots: *com a* precedint un article o demostratiu. Això s'esdevé en aquells casos en què aquests conjunts constitueixen el complement d'un verb que regeix la preposició *a*, com és ara el d'aquest triple exemple de J. V. Foix: *Si m'hi sotmeto, no és pas com a uns manaments exteriors, ans com a les lleis mateixes del meu instint, com a una necessitat interna*. Anàlogament, diríem *Accediran tant a la teva petició com a la meva, No contribueixen a aquestes despeses com a les del curs anterior, Em resigno a aquesta desgràcia com a les que encara han de venir, S'hi dedicaran amb «bona voluntat però no pas com a*

aquelles empreses que els donen més profit. És força fàcil de veure que, en totes aquestes construccions, la coincidència *com a*, independentment de quin sigui el mot següent, s'origina perquè el verb, del qual depèn el terme *com*, hi figura sobreentès: *No és pas com si em sotmetés a uns manaments... Accediran tant a la teva petició com accediran a... No contribueixen a aquestes despeses com contribueixen a les... Em resigno a aquesta desgràcia com em resigno a les...*

També cal fer observar que el valor que té *com* en aquestes construccions no és pas el mateix que té en les construccions *Hi va assistir com a president* o *El considero com un bon amic*, sinó que hi significa «de la mateixa manera que» en totes elles, llevat del primer exemple propi en què es veu clarament que forma part del conjunt correlatiu *tant... com*. És útil de comparar una de les oracions que hem indicat, *No contribueix a aquestes despeses com a les del curs anterior*, amb una altra construcció com *No contribueix a aquestes despeses com una obligació*, per tal de veure la diferència entre *com* significant «de la mateixa manera que», precedint la preposició *a* per omissió d'un verb sobreentès, i el conjunt *com a*, significant «en qualitat de», reduït a *com* davant un article.